
ZASADY UDZIELANIA POMOCY DE MINIMIS – ZMIANY OD 01.07.2014 r.

Uprzejmie informujemy, iż od 1 stycznia 2014 r. obowiązuje w krajach Unii Europejskiej nowe rozporządzenie Komisji (UE) nr 1407/2013 z dnia 18 grudnia 2013 r. w sprawie stosowania art. 107 i 108 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej do pomocy de minimis (Dz. Urz. UE L 352/1 z 24.12.2013 r.).

Zawiera ono istotne zmiany związane z udzielaniem pomocy de minimis.

W oparciu o te przepisy (oraz dostosowane do nich przepisy krajowe) od dnia 01.07.2014 r. udzielana będzie przez PUP pomoc w zakresie:

- szkoleń w ramach trójstronnych umów szkoleniowych,
- Krajowego Funduszu Szkoleniowego,
- przygotowania zawodowego dorosłych,
- jednorazowych środków na podjęcie działalności gospodarczej,
- refundacji kosztów wyposażenia stanowiska pracy dla skierowanego bezrobotnego,
- jednorazowej refundacji kosztów z tytułu opłaconych składek na ubezpieczenie społeczne w związku z zatrudnieniem skierowanego bezrobotnego,
- prac interwencyjnych,
- grantu na telepracę,
- świadczenia aktywizacyjnego za zatrudnienie skierowanego bezrobotnego rodzica,
- refundacji kosztów poniesionych na składki na ubezpieczenie społeczne za skierowanego do pracy bezrobotnego do 30 roku życia podejmującego pracę po raz pierwszy w życiu,
- dofinansowania wynagrodzenia za zatrudnienie skierowanego bezrobotnego, który ukończył 50 rok życia,
- bonu stażowego,
- bonu zatrudnieniowego.

W porównaniu do dotychczas obowiązujących przepisów rozporządzenie Komisji (UE) nr 1407/2013 wprowadza istotne zmiany, takie jak:

1. brak konieczności badania sytuacji ekonomicznej przedsiębiorcy – co oznacza, iż nawet przedsiębiorca będący w trudnej sytuacji ekonomicznej w rozumieniu Wytocznych na ratowanie i restrukturyzację od dnia 1 stycznia 2014 r. może skorzystać z pomocy de minimis,
2. zwiększenie pułapu pomocy de minimis dla przedsiębiorstw sektora drogowego transportu pasażerskiego (ze 100 000 euro do 200 000 euro),
3. dopuszczenie pomocy de minimis dla sektora węglowego,
4. doprecyzowanie zasad dotyczących kumulacji pomocy (w przypadku połączeń i przejęcia przedsiębiorstw, podziału przedsiębiorstwa na co najmniej dwa oddzielne podmioty, kumulacja pomocy w przypadku prowadzenia działalności w sektorach objętych różnymi limitami de minimis),
5. wprowadzenie definicji pojęcia jednego przedsiębiorstwa (tzw. pojedynczego organizmu gospodarczego).

Definicja „jednego przedsiębiorstwa”

Na gruncie prawa unijnego przedsiębiorstwem jest każda jednostka wykonująca działalność gospodarczą niezależnie od jej formy prawnej i sposobu finansowania. Wszystkie podmioty, które są kontrolowane (prawnie lub de facto) przez ten sam podmiot należy traktować jako jedno przedsiębiorstwo.

Rozporządzenie nr 1407/2013 wprowadziło definicję tzw. „jednego przedsiębiorstwa” (tzw. pojedynczego organizmu gospodarczego), które do tej pory nie funkcjonowało w przepisach dotyczących przyznawania pomocy de minimis. Pod pojęciem „jednego przedsiębiorstwa” należy więc rozumieć wszystkie jednostki gospodarcze, które są ze sobą powiązane co najmniej jednym z następujących stosunków (art. 2 ust. 2 lit. a-d w/w rozporządzenia):

- a. jedna jednostka gospodarcza ma w drugiej jednostce gospodarczej większość praw głosu akcjonariuszy, wspólników lub członków;
- b. jedna jednostka gospodarcza ma prawo wyznaczyć lub odwołać większość członków organu administracyjnego, zarządzającego lub nadzorczego innej jednostki gospodarczej;
- c. jedna jednostka gospodarcza ma prawo wywierać dominujący wpływ na inną jednostkę gospodarczej zgodnie z umową zawartą z tym podmiotem lub postanowieniami w jego akcie założycielskim lub umowie spółki;
- d. jedna jednostka gospodarcza, który jest akcjonariuszem lub udziałowcem innej jednostki gospodarczej, samodzielnie kontroluje, zgodnie z porozumieniem z innymi akcjonariuszami lub udziałowcami tego podmiotu, większość praw głosu akcjonariuszy lub udziałowców tej jednostki.

W przypadku połączenia lub przejęcia przedsiębiorstw w celu ustalenia czy nowa pomoc de minimis dla nowego przedsiębiorstwa lub przedsiębiorstwa przejmującego nie przekracza odpowiedniego pułapu uwzględnia się wszelką wcześniejszą pomoc przyznaną któremukolwiek z łączących się przedsiębiorstw.

Jeżeli przedsiębiorstwo podzieli się na co najmniej dwa osobne przedsiębiorstwa pomoc de minimis przyznaną przed podziałem przydziela się przedsiębiorstwu, które z niej skorzystało (przedsiębiorstwo, które przejmuje działalność w odniesieniu do której pomoc de minimis została wykorzystana).

Jeżeli taki podział jest nie możliwy pomoc de minimis przydziela się proporcjonalnie na podstawie wartości księgowej kapitału podstawowego nowych przedsiębiorstw na dzień wejścia podziału w życie.

Jednostki gospodarcze pozostające w jakimkolwiek ze stosunków prawnych, o których mowa w art. 2 ust. 2 lit. a)-d) rozporządzenia nr 1407/2013, za pośrednictwem jednej innej jednostki gospodarczej lub kilku innych jednostek gospodarczych również są uznawane za jedno przedsiębiorstwo.

Oznacza to, iż pomoc przyznana przedsiębiorstwom powiązanym w jakikolwiek sposób wymieniony powyżej musi być sprawdzana.

Limit pomocy de minimis

Zgodnie z nowymi przepisami rozporządzenia nr 1407/2013 nie uległ zmianie ogólny limit pomocy de minimis dla pojedynczego przedsiębiorstwa. Całkowita kwota pomocy de minimis przyznanej przez państwo członkowskie jednemu przedsiębiorstwu nadal nie może przekroczyć 200 000 euro w okresie 3 lat podatkowych.

Zmiana przepisów nastąpiła jednak w wysokości limitu pomocy de minimis w sektorze transportu. Całkowita kwota pomocy de minimis przyznanej przez państwo członkowskie jednemu

przedsiębiorstwu prowadzącemu działalność zarobkową w zakresie drogowego transportu towarów nie może przekroczyć 100 000 euro w okresie 3 lat podatkowych.

Pomoc de minimis nie może także zostać wykorzystana na nabycie pojazdów przeznaczonych do transportu drogowego towarów.

Powyższe oznacza, że kwota pomocy de minimis przyznanej przez państwo członkowskie jednemu przedsiębiorstwu prowadzącemu działalność zarobkową w zakresie drogowego transportu pasażerskiego zwiększona została do 200 000 euro (ze 100 000 euro) w okresie 3 lat podatkowych. Jeżeli przedsiębiorstwo prowadzi działalność zarobkową w zakresie drogowego transportu towarów a także inną działalność, w odniesieniu do której stosuje się pułap wynoszący 200 000 euro, to w odniesieniu do tego przedsiębiorstwa stosuje się pułap wynoszący 200 000 euro, pod warunkiem że Wnioskodawca (przedsiębiorca) zapewni rozdzielność rachunkową tak by korzyść dotycząca działalności w zakresie drogowego transportu towarów nie przekraczała 100 000 euro oraz by pomoc de minimis nie była wykorzystywana na nabycie pojazdów przeznaczonych do transportu drogowego towarów. Zasada rozdzielności rachunkowej obowiązuje również w przypadkach prowadzenia działalności w sektorach wyłączonych i innej.

Uwaga:

Rozdzielność rachunkowa określonej działalności gospodarczej polega na prowadzeniu odrębnej ewidencji dla tej działalności gospodarczej oraz prawidłowym przypisywaniu przychodów i kosztów na podstawie konsekwentnie stosowanych i mających obiektywne uzasadnienie metod, a także określeniu w dokumentacji, o której mowa w art. 10 ustawy z dnia 29 września 1994 roku o rachunkowości (Dz. U. z 2013 r. poz. 360 i 613), zasad prowadzenia odrębnej ewidencji oraz metod przypisywania kosztów i przychodów.

Wyłączenia w zakresie stosowania pomocy de minimis

Przepisów rozporządzenia Komisji (UE) nr 1407/2013 nie stosuje się do pomocy:

- przyznawanej przedsiębiorstwu prowadzącemu działalność w sektorze rybołówstwa i akwakultury,
- przyznawanej przedsiębiorstwom zajmujących się produkcją podstawową produktów rolnych,
- przyznawanej przedsiębiorstwom prowadzącym działalność w sektorze przetwarzania i wprowadzania do obrotu produktów rolnych w następujących przypadkach:
 - kiedy wysokość pomocy ustalana jest na podstawie ceny lub ilości takich produktów nabytych od producentów podstawowych lub wprowadzonych na rynek przez przedsiębiorstwa objęte pomocą;
 - kiedy przyznanie pomocy zależy od faktu przekazania jej w części lub w całości się producentom podstawowym
- przyznawanej na działalność związaną z wywozem do państw trzecich lub państw członkowskich, tzn. pomocy bezpośrednio związanej z ilością wywożonych produktów, tworzeniem i prowadzeniem sieci dystrybucyjnej lub innymi wydatkami bieżącymi związanymi
- z prowadzeniem działalności wywozowej,
- uwarunkowanej pierwszeństwem korzystania z towarów krajowych w stosunku do towarów sprowadzanych z zagranicy.
- prowadzonej w zakresie drogowego transportu towarowego na nabycie pojazdów przeznaczonych do transportu drogowego towarów,

a także w przypadku: jeśli łącznie z inną pomocą ze środków publicznych, niezależnie od jej formy i źródła pochodzenia tym ze środków z budżetu Unii Europejskiej, udzieloną w odniesieniu do tych samych kosztów kwalifikowalnych, spowoduje przekroczenie dopuszczalnej intensywności pomocy określonej dla danego przeznaczenia pomocy.

Ponadto:

- zasady udzielania pomocy de minimis w sektorze rolnym reguluje rozporządzenie Komisji (UE) nr 1408/2013 z dnia 18 grudnia 2013 rok w sprawie stosowania art. 107 i 108 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej do pomocy de minimis w sektorze rolnym (Dz. Urz. UE L 352 z 24.12.2013 r.),
- zasady udzielania pomocy de minimis w sektorze rybołówstwa i akwakultury reguluje rozporządzenie Komisji (UE) nr 717/2014 z dnia 27 czerwca 2014 rok w sprawie stosowania art. 107 i 108 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej do pomocy de minimis w rybołówstwa i akwakultury (Dz. Urz. UE L 190 z 28.06.2014 r.).